

אנשים

מי אמר שהוא שחור?

כאשר הגיעה שנת-החן גולדה מאיר לשה-התעופה בלוד, בערב-שבת האחרון, במסעדת שדה-התעופה, כשמצידה האחד ראש הממשלה דויד בן-גוריון ומצידה השני בתה. אחד ממנהלי מסעדת שדה-התעופה ניגש אל שרת-החן, וביקש ממנה אוטוגראף. שרת החן דחתה אותו בנימוק: "אני לא כותבת בשבת." אולם האיש לא נואש, פנה אל ביגיי שישב בסמוך, וביקש ממנו לבקש בשמו חתימה מהשרה. השיב ביגיי: "אני אמנם ראש ממשלה. אבל אם שרת-החן אמרה לך לא, אסור לי להסמיע עליה". . . . אגב, דויד בן-גוריון הפציר בגולדה, עד יום לפני בואה, כי תשאר בחן-לארץ ותנחם קצת, כיוון שבארץ אין לה בין כה וכה מה לעשות. כתב הוא באחד המברקים אליה: "אני מתפלא לגבורתך, מתפלא לשלומך ומתפעל מהצלחותיך". . . . באחד מגאומיו בכנסת שיבה השבוע ח"כ הצ"כ ישראל רוקח את הממשלה. על שנטלה מהרשויות המקומיות את העול לשלם משכורות למור. רים. אמר הוא: "הלוקאלטריטיות של ה"עיריות נפסק על ידי כן!" שיסע אותו יוחנן באדר בקריאת-ביניים: "האם אדוני הוא נגד לוקאלטריטיות?" ענה לו רוקח: "אני נגד לוקאלטריטיות, אני בעד פטריטיות בל". בד" כן התערב שר האוצר לוי אשכול בקריאת ביניים משלו: "רוקח נגד לאי-לפטריות". . . . בעת שהובאו עצורי ואדי סליב אל בית-משפט השלום בחיפה, להוצאת פקודות מעצר נגדם, ניסה עורך-הדין אריה מרינסקי, פרקליטו של דויד בן-גוריון, להכנס אל בית-המשפט, אולם נעצר על ידי שוטר שלא נתן לו להיכנס. כשהציג מרינסקי את עצמו, ביקש השוטר ממנו להראות לו תעודה שהוא אמנם עורך-דין. "מה פתאום, השתגעתי?" תמה מרינסקי. "טוב, או אני עוצר אותך באשמת העלבת שוטר", אמר לו השוטר. למזלו של מרינסקי עבר במקום אחר השופטים, שזיהו אותו ואיפשר לו להיכנס. . . . אל תוך המהומות, שנמשכו בראי סליב גם ביום שבת בבוקר, נקלע בין השאר גם במאי הסרטים לארי פריש, שניסה לצלם כמה ממראות המקום במצלמת הסרטים שבידו. אחדים מאנשי המקום שחש' דו בו כי הוא צלם המשטרה, העומד לצלם כדי לזהות את המשתתפים בהפגנות, הוציאו את המצלמה מידו, ניפצו אותה. . . . בסטורי "גילוי אמריקה" של עסקן מפא"י משה דיין ביושבי העולים, הגיע הוא בין השאר עד לקריאת-גת. שם ניגשה אליו נערה יוצאת מרוקו, שאלה אותו מדוע מכנים אותה שכ"ניה יוצאת אירופה בשם שחורה. דיין תפס את ידה, קירב אותה לידו שלו ואמר: "אין לך מה להתבייש בזה, אני יותר שחור ממך".

מי אמר שהוא שיכור?

קצת מאוחר, אבל עדיין טוב: במסיבת החתונה המהוללת שערך הצקל איש-כסית לבתו בן-החיות, ביקש המשורר אברהם שלונסקי, שהיה כבר שתוי כובעי, מה מלצר חיים שוחט, עוד כוסית משקה אחת. "אבל אתה כבר שיכור כמו לוס", אמר לו חיים. השיב שלונסקי כן: "אילו לוס היה רואה אותי היה אומר: אני שיכור כשלונסקי". . . . הקומיקאי היהודי-אמריקאי ג'ורג' ג'ורג' ג'ורג', שביקר שבוע בישראל כדי לפקח על התפתחות ענף הבייסבול, הביא באותה הזדמנות גם סכום כסף שאסף לשם הקמת כפר על שמו. בצאתו מהארץ, נשא צמו גיסל מרמור דרכים עליו נכתב: "כפר

שחקן ביקל נפגש עם אמו על הפספורט, גיטרה

זו בתיה לנצט שחקנית התיאטרון הקאמדי שהופיעה במשך השנה האחרונה בלא פחות מאשר 320 הצגות של המחזות בגלל הגודל מלאך האבן ובית-הבנות. אם להר ציא את ימי המשי וערכי התגים, שיהקה בתיה בלי הפסק מדי ערב וערב.

מי אמר שהוא זוטרי?

"עוד מעט יבוא הצוציק", אמרו השבוע בני משפחת ביקל, המתגוררים בשיכון שב' רחוב יהושע בין-גון בתל-אביב. כשנכנס הצוציק לחדר, הוא התמתח לכל גובה 180 הסנטימטר שלו, ובגופו המוצק עשה רושם של ענק: תיאודור ביקל השחקן ההולנדי בוני המפורסם, הישראלי היחיד שהגיע בהר ליבוד לעמדה מכובדת ולהצלחה חמרית גור' לה, הגיע השבוע לביקור של שבועיים בבית הוריו. יהיה זה ביקור פרטי בהחלט. תיאודור, שמלבד היותו שחקן מתונן הוא גם זמר מצליח, לא יתן אף הופעה בארץ. "ערב אחד לא יספיק את כולם, ויותר מזה אינני יכול לתת", הסביר הוא. למרות התאקלמותו המושלמת בהולנד, רואה ביקל את עצמו ישראלי, אולם למעשה הוא אורח בריטי. הוא עזב את הארץ עוד ב'1946, כשכביסו דרכו של ממשלת המנדט, ומכיון שלא חזר לשבת בארץ, נשאר נתון בריטי. סיפוריו של ביקל עם הגיעו לארץ: "בדרך כלל רושמים בכל פספורט את שם האשה. אצלי רושמים את הגיטרה". על מסי-הכנסה האמריקאי: "הדבר העיקרי באמריקה היא העבודה. זה שיש גם הכנסה טובה זה משור אחר. העסק הזה של מסי-הכנסה מאוד מסור דר שם באמריקה. מסי-הכנסה יודע יותר טוב ממני כמה אני מרויח. הם עושים שם דבר טוב — לא נותנים לך את כל הכסף ביד, כך שבסוף השנה עוד מגיע לך מהם כסף". על הופעתו בשירה בפני מלכת בריטניה: "יש לי מעריצה בבית המלכות הבריטי. זאת היא הדוכסית מקנט. היא יחיגיה והטמפרמנט שלי מצא חן בעיניה. היא דודה של המלכה, והזמינה אותי כמה פעמים למסיבות, ואגב כך הזמנתי גם לשיקר בפני המלכה". על מועדו לפרט האוטוקר הש' זה: "המועמדות לאוסקר נקבעת רק על ידי בני הקטיגוריה שלך. באקדמיה המחלקת את הפרסים מאוגרים כל עובדי ההסרטה, וכל סוג בוחר חמישה מועמדים מהסציה שלו. רק 50 קולות הפירווי ביני לבין ברל איבס, שקיבל השנה את פרס השחקן המצטיין". על קורב' יורגנס, לצידו הופיע בשני סרטים: "הוא איש מאוד נחמד ומאוד אדיב. איש העולם הרחב. זיכרנו הרבה. קראתי רשימה של סרטים ומחזות שעשה בזמן המלחמה באוסטריה. אף אחד מהם לא היה פוליטי. הוא סיפר לי: "עם פרוץ המלחמה היה שחקן יהודי זקן ראול אסלן שאמר לי: "אל תצוי לעשות איהו סרט נגד היהודים. בסופו של דבר זה יתגסק בך". על האמרגנים האמריקאיים: "לא חסרים באמריקה אנשים שמוכנים לקחת 10%. אבל הם נחוצים מבחינה מסוימת. לא נאה לשחקן לעמוד על המקח עם מעסיקיו. אני לא יכול להגיד, שאני יודע שאני שזה ממש לא שאתה לשבוע, אבל לקחת רק שלושה. רק כשאתה מוכר משהו אחר, ולא את עצמך, אתה יכול להרשות לעצמך לעמוד על המקח".

גיסל 6.6 קילומטר". למרות שאיש לא חשב עדיין היכן יהיה הכפר, הירבו הצלמים לצ' לם את הקומיקאי עם השלט. אמר הוא: "לא חשוב איפה יהיה הכפר. תמיד ימצא כביש שהתמרו יהיה טוב בשבילי". . . . שחקן הבימה נפתלי יבין (בינושטוק) שנמנה על 14 השחקנים השכירים הצעירים של התיאטרון שפורטו השבוע, כדי להפחית את הגרעון בתקציב התיאטרון, הביע את דעתו על טיב הפיטורין: "זה דומה לרופא שעושה כוסות רוח על גבו של מת ונוכח למרות זאת כי המת לא קם לתחייה, או הוא מנסה פתרון גאוני אחר — הוא הופך את המת על גבו ומנסה את כוסות-הרוח על הבטן". . . . שחקנית אחרת של הבימה, תמר רובינס, גילתה השבוע, כי אחת ממטרות נסיעתה הקרובה לברית-המועצות היא להתראות עם כמה מהחוקי התיאטרון הסובייטי, שהספיקו לשתף פעולה עם הבימה בימיה הראשונים. בתוכם הבמאי סימונוב, והשחקנים אורושקו ומנסרובה. נוסף על כך, היא משתוקקת לראות את התיאטרון הרוסי כיום. "אני מתה לאכול תיאטרון" היא אומרת. . . . עובדת נוספת של הבימה, הנוסעת בקרוב לחוץ-לארץ, היא הורה המאורי אחת משתי עושות הפיאות הנכרות של התיאטרון. היא נוסעת לכנס מיוחד במינו — כנס בינלאומי של עושי פיאות נכרות שיתקיים בצרפת. . . . אביבה גור, אשתו של השחקן יצחק שילה, השתתפה כיום יחד עם בעלה בארצות-הברית, השיגה תפקיד חשוב. היא קיבלה את התפקיד הנשי הראשי בהצגת רשומון המועלות בתיאטרון של ניו-יורק. אחרי שבהצגת רשומון בברודבי בו השתתף בעלה, ושהורד בינתיים מהמבמה, מילאה היא במשך תקופה קצרה את מקומה של השחקנית קנית קלייר בלום, התרשמו ממנה מנהלי התיאטרון בניו ג'רסי, שהוא תיאטרון-קבע, והעניקו לה את התפקיד הראשי בהצגת התיאטרון, שבעונה האחרונה הופיעו בו שחקנים כהני פוגנה ושלי וינטרס, נתן לה את הפירוטום: "אביבה גור — ברשומון". כפירוטום העיקרי של ההצגה. . . . הסטאח נגיבת של התיאטרון בישראל היתה בעונה

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה דוד בן-גוריון, בעת נאום בכנסת: "חכמים — וחברי כנסת..."
- דוד בן-גוריון, בתשובה למתחכים בכנסת: "אני יודע שיש לכם הוכחות להתעלל בממשלה הזאת — היא ראויה לכך."
- ח"כ אחדות-העבודה יצחק בן-אהרון: "בישראל קיים חוק שאסור לגנוב. אבל מותר לגנוב את דעת הציבור. זאת היא הגניבה היחידה המותרת, שיש עליה היתר מגבוה. אסור לרצוח. אולם מותר לרצוח מותר לרצוח ציבורי, מותר לרצוח יחידים — רצח ציבורי ומוסרי באמצעות מכשירים ממלכתיים."
- ח"כ אגודת ישראל יעקב כץ: "רק אם תבוער הפרונגורפיה מקול ישראל, אם זה שלושה בטירה אחת או אם אלה דברים אחרים, יהיה קול-ישראל — קול ישראל סבא."
- העתונאי נתן דונביץ', על הצגת-החצות של תיאטרון סמבטיון אליה הזמנו כאורחות מלכות-המים והמועמדות למלכות-המים: "ההצגה היתה מקוטעת מאוד. היו בה רק חתיכות."
- דן בן-אמוני, על ספרו החדש, לקט מתוך המדור מה נשמע, העומד לצאת לאור בקרוב: "הספר איננו זקוק כלל לפירסומת. לכל היותר הוא זקוק לקוגינס".

פנוט חדש!

נגד זיעה וריח לא נעים

Stopette DAB-ON

DEODORANT

במריחה קלה — רעננות מלאה!

נוח וחסכוני בשמוש לאשה וגם לגבר

Helene Curtis

מור פרוינד הנכבד...

... את שתי החבילות ששלחתם לנו קבלנו בנצב תקין וסטודר. נשמח אישוא להמליץ אודותיכם כי אנו יודינינו. זהו תכנו של אחד מתוך עשרות המכתבים המגיעים אלינו מכל קצות העולם. עבור חבילות השני הנשלחות באמצעותנו לירידיים מאת ירדיים. מבור עשיר של תשורת ישראליות מקוריות יעוך מקצועי, שרות אדיב, אריזה מעולה ופשלוח מהיר של חבילות שיש לכל קצוי תבל, אלה הן התכורנות המאסיביות את

מתנות - פרוינד תל-אביב רח' אלנבי 41

תה חסס

תקבל פרס